

[A. M. Hansen.]

med den lave Betaling, der er, og jeg synes, vi maa gaa videre i den Tradition og afskaffe dette Beløb helt.

Den ærede Ordfører for Venstre beklagede, at det, hvis vi holdt paa en 4-aarig Seminarieuddannelse, praktisk talt vilde være saaledes, at Smaaafolks Børn vilde være afskaaret fra at gaa Lærervejen. Det haaber jeg ikke; jeg haaber, det vil kunne gaa paa den Maade, at Statstilskuddet kan sættes op, saaledes at ogsaa Smaaafolks Børn, som hidtil, vil kunne gaa Lærervejen.

En anden vigtig Bestemmelse i Lovforslaget er efter min Mening den Ordning, at der ved hver Lærerskole skal være en Øvelsesskole. Den højtærede Minister foreslaar her viselig ikke et bestemt Antal Klasser, et Spørgsmaal, som der var megen Uenighed om i 1925, men holder sig til den Bestemmelse, der er gældende i Loven af 1894, at der skal være et tilstrækkeligt Antal Klasser. Det er jo et ret elastisk Begreb, men jeg for mit Vedkommende kan udmærket godt tiltræde dette; der er Seminarier, der har en saadan Beliggenhed, at det vilde være saare vanskeligt for dem at faa en 7-klasse Skole stablet paa Benene, og jeg finder ogsaa, at der kan øves i praktisk Færdighed i en Skole, selv om den ikke har 7 Klasser.

Hvad jeg derimod lægger megen Vægt paa med Hensyn til Øvelsesskoler, er Bestemmelsen om, at Førstelæreren ved Øvelsesskolen skal udnævnes af Ministeren og lønnes som en Seminarielærer. Ved denne Bestemmelse muliggøres det nemlig at kalde paa de alldygtigste Lærere til denne vigtige Post. Ligesom det har sin store Betydning at faa de dygtigste Seminarielærere, har det sandelig ogsaa sin overordentlig store Betydning, at Øvelsesskolen ledes af en Mand, der er fuldt kvalificeret i pædagogiske og praktiske Spørgsmaal, og det er jo den almindelige Opfattelse, at vil man have noget godt, skal man ogsaa være villig til at betale derfor.

Jeg tror derfor, at den Udgift, det betyder at normere Førstelæreren ved Øvelsesskolen som Seminarielærer, vil være en af de Udgifter, det lønner sig at afholde. Jeg vil ogsaa mene, at der bør drages Omsorg for, at de andre Lærerstillinger ved Øvelsesskolen faar en noget højere Normering end de almindelige Lærerstillinger. Men det er et Spørgsmaal, som jeg antager at den siddende Lønningskommission vil tage op til Overvejelse.

Saa vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til Bestemmelserne om Optagelses-

prøven paa Seminariet. De findes i § 4. Jeg har intet at indvende mod Stykke 1, Eleven skal være fyldt 17 Aar. Jeg vil gøre den ærede Ordfører for Venstre opmærksom paa, at dette ikke betyder en Nedsættelse af Aldersgrænsen for Læreren, idet han skal være 4 Aar paa Seminariet. Ja, det betyder oven i Købet en Forhøjelse, for i Loven af 1894 staar der, at Eleven skal være fyldt 18 Aar inden Kalenderaarets Udgang, medens der her i Lovforslaget staar, at Eleven skal være fyldt 17 Aar.

Forholdet er altsaa det, at man for Fremtiden, saafremt dette Lovforslag gennemføres, skal være gennemsnitlig et halvt Aar ældre for at blive Lærer, end man skulde være efter den gamle Lov, saa naar det ærede Medlem holder paa, at man skal være moden, maa jeg sige, at dette Lovforslag ogsaa stiller den Betingelse. Jeg kunde egentlig godt tænke mig, at man gik det Skridt videre at føje til: være fyldt 17 Aar inden Kalenderaarets Udgang. Men det er jo ikke noget stort Spørgsmaal, da det jo, som jeg sagde, gennemsnitlig kun drejer sig om et halvt Aar.

Maa jeg i samme Forbindelse sige, at der baade af Venstres og navnlig af det konservative Partis Ordførere er udtalt stor Beklagelse over, at man ikke har villet opretholde Kravet om Vandelsattest. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Vesterager i, at det maa staa klart for de unge, naar de vil gaa ind til Lærergerningen, at deres Vandel maa være ulastelig. Men deres Vandel staar der heller ikke noget om i Loven. Det, der tales om i Loven, er en Attest, en Lap Papir, som i Virkeligheden ingen har regnet noget som helst med i mange Aar.

Jeg kunde fristes til at sige: Hvem vilde ikke kunne fremskaffe en Vandelsattest, hvis det var den, det kom an paa? Nej, saa vil jeg sige, at Professor Kroman saa ganske anderledes paa dette Spørgsmaal, da han sagde, at alle de Attester, der krævedes til Optagelse paa et Seminarium, kunde man snakke sig fra med Undertagelse af Koppeattesten. Jeg tror ikke, man skal lægge Vægt paa Attester. Vandel er godt, men en Vandelsattest er ikke meget værd. Jeg synes ikke, det skal gøres til noget stort Spørgsmaal; jeg er glad ved, at Kravet om en saadan Attest er strøget.

Jeg kommer saa til Stykke 2 i § 4. I 1925 udtalte jeg meget stor Betænkelighed ved Bestemmelsen om, at Kravene til Elevens Kundskabsfyldte i det væsentlige skulde svare til de Krav, der stilledes ved